

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
PEDRA CRUZ VILLALÓNA
přednesené dne 18. června 2014¹

Věc C-463/12

**Copydan Båndkopi
proti
Nokia Danmark A/S**

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko)]

„Duševní vlastnictví — Autorská práva a práva s nimi související — Směrnice 2001/29/ES — Harmonizace určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti — Výlučné právo na rozmnožování — Článek 5 odst. 2 písm. b) — Článek 5 odst. 5 — Výjimky a omezení — Výjimka pro soukromé rozmnožování — Spravedlivá odměna — Oblast působnosti — Vnitrostátní právní předpisy stanovící výběr poplatku za soukromé rozmnožování určeného k financování spravedlivé odměny z výměnných nosičů pro rozmnožování — Použití na paměťové karty mobilních telefonů — Vyloučení nevýměnných nosičů pro rozmnožování — Zásada koherence — Vliv primární funkce paměťových karet — Vliv minimální újmy — Vliv svolení k rozmnožování, za něž byla či nebyla poskytnuta úplata — Vliv použití účinných opatření pro technologickou ochranu — Vliv neoprávněnosti zdroje pro rozmnožování — Subjekt povinný k platbě poplatku určeného k financování odměny“

1. Soudnímu dvoru je v projednávané věci předkládáno několik předběžných otázek ohledně výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti², které se týkají velmi odlišných aspektů, a v případě jejich přípustnosti mu tak poskytují příležitost značně obohatit a dále rozvinout svoji judikaturu.

2. Hlavní otázkou, která vyvstává ve sporu v původním řízení, je to, zda poplatek za soukromé rozmnožování stanovený dotčenou vnitrostátní právní úpravou, jenž je určen k financování spravedlivé odměny vyžadované čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 jakožto protihodnota za výjimku z výlučného práva nositelů autorských práv na rozmnožování, může být vybírán z paměťových karet mobilních telefonů. Problematický však není ani tak výběr poplatku za soukromé rozmnožování jako takový, ale spíše skutečnost, že jej lze vybírat z uvedených paměťových karet, aniž je vybírán z jiných nosičů, jako jsou MP3 přehrávače nebo iPody, jakož i jeho „nekoherentní“, či dokonce „arbitrární“ charakter z hlediska cílů směrnice 2001/29.

3. Otázky Østre Landsret (odvolací soud pro východní oblast, Dánsko) jdou však nad rámec tohoto ústředního problému s cílem dotknout se velmi obecně nejožehavějších a někdy kontroverzních aspektů uplatňování výjimky pro soukromé rozmnožování stanovené v čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29, souvisejících s obecnými aspekty její úpravy nebo způsobů jejího pojetí.

1 — Původní jazyk: francouzština.

2 — Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230.

4. Soudní dvůr tak bude muset zejména přezkoumat otázky, zda poplatek za soukromé rozmnožování může být vybírán z rozmnoženin, k jejichž zhotovení udělili nositelé práv za úplatu svolení, zda lze tento poplatek vybírat z rozmnoženin pro soukromé užití, které byly zhotoveny ze zdrojů náležejících třetím osobám nebo z neoprávněných zdrojů, zda má v tomto ohledu vliv existence nebo použití účinných opatření pro technologickou ochranu, nebo zda členské státy mohou vybírat poplatek za soukromé rozmnožování v případě, kdy je újma způsobená nositelům práv minimální.

I – Právní rámec

A – *Unijní právo*

5. V projednávané věci je třeba vyložit především ustanovení čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29. Toto ustanovení stanoví:

„2. Členské státy mohou stanovit výjimky nebo omezení práva na rozmnožování podle článku 2 v těchto případech:

[...]

- b) u jakýchkoliv rozmnoženin na jakémkoliv nosiči vytvořených fyzickou osobou pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, a to za podmínky, že nositelé práv získají spravedlivou odměnu, která, pokud jde o dotyčné dílo nebo předmět ochrany, bere ohled na použití nebo nepoužití technologických prostředků uvedených v článku 6;

[...]“

6. Hlavní body odůvodnění směrnice 2001/29, které jsou relevantní pro řešení sporu v původním řízení, budou v případě potřeby postupně citovány v rámci následujících úvah.

B – *Dánské právo*

7. Režim poplatku za soukromé rozmnožování, který byl do dánského právního řádu zaveden v roce 1992, je obsažen v člancích 12 a 39 vyhlášky č. 202 ze dne 27. února 2010, o právu autorském (dále jen „vyhláška č. 202“).

8. Článek 12 vyhlášky č. 202 stanoví:

„1. Každý si pro soukromé účely může zhotovit nebo nechat zhotovit jednotlivé rozmnoženiny děl, která byla zveřejněna. Tyto rozmnoženiny nesmí být použity k žádnému jinému účelu.

2. Ustanovení odstavce 1 nepřiznává právo:

[...]

- 4°) zhotovovat rozmnoženiny databází v digitální podobě, pokud je rozmnoženina vytvořena na základě rozmnoženiny databáze v digitální formě, nebo
- 5°) zhotovovat jednotlivé rozmnoženiny v digitální podobě jiných děl než počítačových programů a databází, pokud se tak neděje výhradně pro osobní užití samotné osoby zhotovující rozmnoženinu nebo členů její domácnosti.

3. Bez ohledu na ustanovení odst. 2 bodu 5) není bez souhlasu autora dovoleno zhotovovat rozmnoženiny v digitální podobě na základě rozmnoženiny, která byla zapůjčena nebo pronajata.

4. Ustanovení odstavce 1 nepřiznává právo využít služeb jiné osoby ke zhotovování rozmnoženin:

1°) hudebních děl,

2°) filmových děl;

[...]“

9. Článek 39 vyhlášky č. 202, nadepsaný „Odměna za rozmnožování pro soukromé účely“, stanoví:

„1. Každý, kdo pro komerční účely vyrábí nebo dováží zvukové nebo obrazové nosiče nebo jiná zařízení, na která může být zaznamenán zvuk nebo obraz, poskytne autorům děl uvedených v odstavci 2 odměnu.

2. Odměna se poskytuje za nosiče atd., které jsou vhodné ke zhotovování rozmnoženin pro soukromé užití, a to pouze děl, která byla vysílána v rádiu nebo v televizi nebo která byla zveřejněna na zvukovém nosiči, filmu, obrazovém nosiči atd.

[...]“

10. Článek 40 vyhlášky č. 202 stanoví:

„1. V roce 2006 činí odměna za minutu hrací doby pro analogový zvukový nosič 0,0603 [dánských korun (DKK)] a pro analogový obrazový nosič 0,0839 DKK.

2. V roce 2006 činí odměna za jednotku pro digitální zvukový nosič 1,88 DKK, pro digitální obrazový nosič 3 DKK a pro digitální paměťové karty 4,28 DKK.

[...]“

II – Skutkový základ sporu v původním řízení

11. Copydan Båndkopi je organizací zastupující nositele práv ke zvukovým a zvukově obrazovým dílům, oprávněnou dánským ministerstvem kultury k výběru, správě a rozúčtování poplatku za soukromé rozmnožování podle článku 39 vyhlášky č. 202.

12. Společnost Nokia Danmark A/S (dále jen „Nokia Danmark“) prodává v Dánsku mobilní telefony a paměťové karty pro uvedené telefony podnikatelům, kteří je dále prodávají jiným podnikatelům nebo fyzickým osobám-nepodnikatelům.

13. Vzhledem k tomu, že Copydan Båndkopi měla za to, že se na paměťové karty mobilních telefonů všech formátů vztahuje režim poplatku za soukromé rozmnožování, podala dne 19. dubna 2010 k předkládajícímu soudu proti společnosti Nokia Danmark žalobu, v níž se domáhala, aby byla na základě článku 39 vyhlášky č. 202 posledně zmíněné společnosti uložena povinnost uhradit částku 14 826 828,99 DKK z důvodu poplatku za soukromé rozmnožování z paměťových karet mobilních telefonů, které dotyčná společnost dovezla a uvedla na trh v Dánsku v letech 2004 až 2009.

III – Předběžné otázky a řízení před Soudním dvorem

14. Vzhledem k tomu, že společnost Nokia Danmark navrhla, aby byla Soudnímu dvoru předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, Østre Landsret rozhodl její žádosti vyhovět a usnesením ze dne 10. října 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 16. října 2012, rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Je slučitelné se směrnicí [2001/29], když právní předpisy členských států zaručují nositelům práv odměnu za rozmnoženiny, které byly zhotoveny z následujících zdrojů:
- a) soubory, jejichž použití je povoleno nositelem práv a zákazník za ně platí poplatek (například licencovaný obsah z internetových obchodů);
 - b) soubory, jejichž použití je povoleno nositelem práv a zákazník za ně neplatí poplatek (například licencovaný obsah v souvislosti s marketingovou akcí);
 - c) DVD, CD-ROM, MP3 přehrávač, počítač atd. patřící uživateli, bez použití účinných technologických prostředků;
 - d) DVD, CD-ROM, MP3 přehrávač, počítač atd. patřící uživateli, za použití účinných technologických prostředků;
 - e) DVD, CD-ROM, MP3 přehrávač, počítač nebo jiný přístroj, patřící třetí osobě;
 - f) neoprávněně zhotovené rozmnoženiny děl z internetu nebo z jiných zdrojů;
 - g) jiným způsobem oprávněně zhotovené rozmnoženiny souborů, např. z internetu (z legálních zdrojů, bez licence)?
- 2) Jakým způsobem mají být zohledněny účinné technologické prostředky (článek 6 [směrnice 2001/29] v právních předpisech členských států o spravedlivé odměně pro nositele práv (viz čl. 5 odst. 2 písm. b) [uvedené] směrnice?
- 3) Pokud jde o výpočet odměny za soukromé rozmnožování [viz čl. 5 odst. 2 písm. b) [směrnice 2001/29]], co se rozumí ‚situacemi, kdy je újma způsobená nositeli práva minimální‘, ve smyslu bodu 35 odůvodnění směrnice, v jejichž případě je se směrnicí neslučitelné, jestliže právní předpisy členských států stanoví odměnu pro nositele práv za takové rozmnožování pro soukromé užití (v této souvislosti viz průzkum trhu uvedený v části 2) [žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce])?
- 4) a) Je slučitelné s uvedenou směrnicí, když právní předpisy členských států zaručují nositelům práv odměnu za rozmnožování na paměťových kartách mobilních telefonů za předpokladu, že soukromé rozmnožování není primární nebo hlavní funkcí paměťových karet mobilních telefonů?
- b) Je slučitelné se směrnicí [2001/29], když právní předpisy členských států zaručují nositelům práv odměnu za rozmnožování na paměťových kartách mobilních telefonů za předpokladu, že soukromé rozmnožování je jednou z primárních nebo hlavních funkcí paměťových karet mobilních telefonů?
- 5) Je slučitelné s výrazem ‚přiměřená rovnováha‘ uvedeným v [bodě 31 odůvodnění] uvedené směrnice a s jednotným výkladem pojmu ‚spravedlivá odměna‘ uvedeným v čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice, který musí být založen na ‚újmě‘, když právní předpisy členských států stanoví, že se

z paměťových karet vybírá poplatek, kdežto žádný poplatek není vybírán z vnitřních pamětí, jako např. u MP3 přehrávačů nebo iPodů, které jsou určeny a především užívány k ukládání rozmnoženin pro soukromé účely?

- 6) a) Brání směrnice [2001/29] tomu, aby právní předpisy členských států stanovily výběr poplatků za soukromé rozmnožování od výrobců nebo dovozců, kteří prodávají paměťové karty podnikatelům, kteří tyto karty dále prodávají fyzickým osobám-nepodnikatelům i podnikatelům, aniž je těmto výrobcům nebo dovozcům známo, zda byly paměťové karty prodány fyzickým osobám-nepodnikatelům nebo podnikatelům?
- b) Má na odpověď na otázku 6 písm. a) vliv to, zda právní předpisy členských států obsahují ustanovení, která zajišťují, že výrobci, dovozci nebo distributoři nemají povinnost platit poplatek z paměťových karet používaných pro podnikatelské účely, že těm výrobcům, dovozcům nebo distributorům, kteří nicméně poplatek zaplatili, může být poplatek z paměťových karet vrácen v rozsahu, v němž jsou tyto karty používány pro podnikatelské účely, a že výrobci, dovozci nebo distributoři mohou prodávat paměťové karty jiným podnikům zaregistrovaným u organizace spravující systém odměn bez placení poplatku?
- c) Má na odpověď na otázky 6 písm. a) a b) vliv to,
- 1°) zda právní předpisy členských států obsahují ustanovení zajišťující, aby výrobci, dovozci nebo distributoři neměli povinnost platit poplatek z paměťových karet používaných pro podnikatelské účely, avšak pojem „podnikatelské účely“ je vykládán tak, že se právo na odpočet přiznává pouze ve vztahu k podnikům schváleným organizací Copydan Båndkopi, zatímco z paměťových karet používaných pro podnikatelské účely ostatními podnikateli, které organizace Copydan Båndkopi neschválila, se poplatek platit musí;
- 2°) zda právní předpisy členských států obsahují ustanovení zajišťující, že výrobcům, dovozcům nebo distributorům může být vrácen poplatek z paměťových karet, pokud byl skutečně zaplacen (teoreticky), jsou-li používány pro podnikatelské účely, ale
- ve skutečnosti může být poplatek vrácen pouze kupujícímu paměťové karty a
 - kupující paměťové karty musí o vrácení poplatku požádat organizaci Copydan;
- 3°) zda právní předpisy členských států obsahují ustanovení zajišťující, že výrobci, dovozci nebo distributoři mohou prodávat paměťové karty dalším podnikům zaregistrovaným u organizace, která spravuje systém odměn, bez placení poplatku, avšak
- organizace Copydan je organizací spravující systém odměn a
 - zaregistrovaným podnikům není známo, zda byly paměťové karty prodány fyzickým osobám-nepodnikatelům nebo podnikatelům?“

15. Písemná vyjádření předložily Copydan Båndkopi, společnost Nokia Danmark, francouzská, italská, nizozemská, rakouská, finská vláda, vláda Spojeného království a Evropská komise.

16. Copydan Båndkopi, společnost Nokia Danmark, francouzská, nizozemská, rakouská vláda, vláda Spojeného království a Komise předložily též ústní vyjádření na veřejném zasedání, které se konalo dne 16. ledna 2014. Na vyzvání Soudního dvora měly příležitost se během tohoto zasedání vyjádřit k vlivu rozsudků VG Wort³ a Amazon.com International Sales a další⁴ na odpovědi, jež mají být podány na položené otázky.

IV – Úvodní poznámky

17. Jednotlivé otázky předkládajícího soudu zahrnují tři hlavní okruhy dotazů, které je třeba hierarchicky uspořádat a přeorganizovat, či do určité míry zjednodušit.

18. V rámci prvního okruhu otázek (čtvrtá a pátá otázka), které se týkají konkrétně paměťových karet mobilních telefonů v přímém vztahu ke skutečnostem sporu v původním řízení a které budou přezkoumány jako první, se předkládající soud Soudního dvora v podstatě táže na princip výběru poplatku za soukromé rozmnožování z paměťových karet mobilních telefonů.

19. V rámci sporu v původním řízení se totiž Copydan Båndkopi domáhá, aby společnost Nokia Danmark zaplatila dlužné poplatky za soukromé rozmnožování z paměťových karet mobilních telefonů, které dotyčná společnost dovezla v letech 2004 až 2009, což tato společnost v mnohých směrech zpochybňuje. Hlavní problém, který vyvstal ve věci v původním řízení, tedy spočívá v určení, zda může být poplatek za soukromé rozmnožování vybírán z takových multifunkčních zařízení, jako jsou paměťové karty mobilních telefonů, přičemž je třeba upřesnit, že podle dánského zákona se tento poplatek obvykle vybírá z výměnných nosičů záznamu (CD-ROM, DVD), nikoli však ze zařízení se zabudovanou (nevýměnnou) úložnou kapacitou, mezi které patří v první řadě MP3 přehrávače a jiné iPody.

20. V rámci druhého okruhu otázek (první až třetí otázka), které se konkrétně netýkají paměťových karet mobilních telefonů a které budou zkoumány jako druhé, se předkládající soud v mnohem obecnějších rysech táže Soudního dvora na to, jaký vliv mohou mít na režim poplatku za soukromé rozmnožování různé parametry, které vyjmenovává, jež se týkají zdroje, z něhož jsou soukromé rozmnoženiny zhotoveny, existence a použití opatření technologické ochrany nebo intenzity újmy způsobené nositelům práv.

21. Konečně v rámci třetího okruhu otázek žádá předkládající soud Soudní dvůr, aby mu poskytl několik informací ohledně způsobů, jakými lze poplatek za soukromé rozmnožování vybírat (šestá otázka).

V – K principu výběru poplatku za soukromé rozmnožování z paměťových karet mobilních telefonů (čtvrtá a pátá otázka)

22. Podstatou čtvrté a páté otázky předkládajícího soudu je, zda musí být směrnice 2001/29 vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát stanovil výběr poplatku za soukromé rozmnožování z paměťových karet mobilních telefonů, ačkoli některé paměťové nosiče, jako např. MP3 přehrávače a iPody, tomuto poplatku nepodléhají. V tomto kontextu si předkládající soud klade otázku, zda je třeba brát v úvahu primární nebo hlavní funkci těchto paměťových karet.

3 — C-457/11 až C-460/11, EU:C:2013:426.

4 — C-521/11, EU:C:2013:515.

A – K zásadám vytýčeným judikaturou Soudního dvora

23. Úvodem je třeba připomenout, že podle článku 2 směrnice 2001/29 poskytnou členské státy nositelům práv uvedeným v tomto ustanovení výlučné právo udělit svolení nebo zakázat přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jejich děl jakýmkoliv prostředky a v jakékoliv formě, vcelku nebo po částech.

24. Podle čl. 5 odst. 2 písm. b) téže směrnice však mohou členské státy stanovit výjimku z výlučného práva na rozmnožování nebo jej omezit u rozmnoženin na jakémkoliv nosiči vytvořených fyzickou osobou pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, což představuje takzvanou výjimku „pro soukromé rozmnožování“.

25. Článek 5 odst. 5 uvedené směrnice však váže zavedení výjimky pro soukromé rozmnožování na splnění trojice podmínek, a sice že tato výjimka může být použita pouze ve zvláštních případech, dále že nesmí být v rozporu s běžným způsobem užití díla a konečně že touto výjimkou nesmí být nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositele autorského práva⁵.

26. Soudní dvůr v této souvislosti rozhodl, že pokud se členské státy rozhodnou zavést ve svém vnitrostátním právu výjimku pro soukromé rozmnožování, jsou nejen povinny upravit na základě čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 úhradu „spravedlivé odměny“ ve prospěch nositelů výlučného práva na rozmnožování⁶, ale též podléhají povinnosti dosáhnout určitého výsledku v tom smyslu, že jsou povinny zajistit v rámci svých pravomocí, že bude skutečně vybrána spravedlivá odměna, která má autorům nahradit způsobenou újmu, neboť jinak by toto ustanovení pozbylo užitečného účinku⁷.

27. Z bodů 35 a 38 odůvodnění směrnice 2001/29, jak jsou vykládány Soudním dvorem, vyplývá, že účelem spravedlivé odměny upravené v čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice je poskytnout přiměřenou náhradu za újmu, která byla autorům chráněných děl způsobena rozmnožením těchto děl pro soukromé užití bez jejich svolení⁸. Uvedená odměna představuje protiplnění za újmu způsobenou autorům⁹.

28. Z bodu 31 odůvodnění směrnice 2001/29 i z judikatury Soudního dvora též vyplývá, že „přiměřená rovnováha“, kterou je třeba nalézt mezi dotyčnými právy a zájmy různých kategorií nositelů práv a uživatelů předmětů ochrany, předpokládá, že výše spravedlivé odměny bude nutně vypočtena na základě kritéria újmy způsobené autorům chráněných děl v důsledku zavedení výjimky pro soukromé rozmnožování¹⁰.

29. Při stanovení výše spravedlivé odměny je třeba jakožto k cennému kritériu přihlídnout zejména k možné újmě vznikající nositelům práv z důvodu tohoto rozmnožování, přičemž v případě minimální újmy však nemusí vzniknout povinnost platby¹¹.

5 — Rozsudek Stichting de Thuiskopie (C-462/09, EU:C:2011:397, bod 21).

6 — Rozsudky Padawan (C-467/08, EU:C:2010:620, bod 30); Stichting de Thuiskopie (EU:C:2011:397, bod 22), a Amazon.com International Sales a další (EU:C:2013:515, bod 19).

7 — Viz rozsudky Stichting de Thuiskopie (EU:C:2011:397, bod 34) a Amazon.com International Sales a další (EU:C:2013:515, bod 57).

8 — Rozsudek Padawan (EU:C:2010:620, body 39 a 40).

9 — Rozsudky Padawan (EU:C:2010:620, bod 40); VG Wort a další (EU:C:2013:426, body 31, 49 a 75); Amazon.com International Sales a další (EU:C:2013:515, bod 47); jakož i ACI Adam a další (C-435/12, EU:C:2014:254, bod 50).

10 — Rozsudek Padawan (EU:C:2010:620, body 42 a 50).

11 — Rozsudky Padawan (EU:C:2010:620, bod 39), jakož i Amazon.com International Sales a další (EU:C:2013:515, bod 47).

30. Soudní dvůr měl rovněž příležitost připomenout, že členské státy mají široký rozhodovací prostor při určení, kdo má spravedlivou odměnu uhradit, jakož i při určování způsobu, podrobností a možné výše odměny¹², s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem každého případu¹³, v mezích uložených unijním právem¹⁴, to znamená, že kromě požadavků „třístupňového testu“ stanovených v čl. 5 odst. 5 směrnice 2001/29¹⁵ musí respektovat i požadavky plynoucí ze zásady rovného zacházení zakotvené v článku 20 Listiny základních práv Evropské unie¹⁶ a upřesnit parametry uvedené odměny jednotným způsobem¹⁷.

31. Vzhledem k těmto důvodům se budu jednotlivými problémy, které předkládající soud nadnesl ve čtvrté a páté otázce, zabývat ve dvou fázích.

32. Nejprve přezkoumám otázku, zda je výběr poplatku za soukromé rozmnožování z paměťových karet v zásadě přípustný z hlediska ustanovení směrnice 2001/29. Poté přezkoumám otázku, zda lze dánskou právní úpravu v rozsahu, v němž stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování z paměťových karet mobilních telefonů, nikoli však z některých paměťových nosičů, jako jsou MP3 přehrávače a iPody, považovat za slučitelnou s unijním právem a s cíli směrnice 2001/29, tedy přesněji, zda je koherentní, a nikoli arbitrární.

B – K přípustnosti principu výběru poplatku za soukromé rozmnožování z paměťových karet mobilních telefonů

33. Z judikatury Soudního dvora připomenuté výše velmi obecně vyplývá, že členské státy, které se rozhodly stanovit výjimku pro soukromé rozmnožování podle čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29, mají velmi široký rozhodovací prostor při určení a uspořádání systému financování spravedlivé odměny, která se pojí k uvedené výjimce, za předpokladu, že tento systém vykazuje dostatečnou spojitost mezi újmou způsobenou nositelům práv v důsledku zavedení výjimky a užíváním jejich chráněných děl fyzickými osobami jednajícími pro soukromé účely, a že zaručuje skutečnou náhradu za uvedenou újmu.

34. Soudní dvůr zejména rozhodl, že systém financování spravedlivé odměny, který spočívá na výběru poplatku za soukromé rozmnožování ze zařízení, přístrojů a nosičů pro rozmnožování, je s požadavky „přiměřené rovnováhy“ slučitelný pouze tehdy, když dotčené zařízení, přístroje a nosiče pro rozmnožování mohou být používány pro účely soukromého rozmnožování, a tudíž mohou způsobit újmu nositelům práv k chráněným dílům¹⁸.

35. Pouhá schopnost zařízení či přístrojů zhotovovat rozmnoženiny tak v zásadě stačí k tomu, aby bylo odůvodněno uplatnění poplatku za soukromé rozmnožování, za podmínky, že uvedené zařízení či přístroje byly poskytnuty fyzickým osobám jakožto soukromým uživatelům, aniž je nutné prokazovat, že tyto fyzické osoby pomocí předmětného zařízení či přístrojů skutečně pořizovaly rozmnoženiny pro soukromé užití, a že tak skutečně způsobily újmu nositelům práv¹⁹. U těchto fyzických osob se totiž oprávněně vychází z domněnky, že v plném rozsahu těží z rozmnožovacích funkcí uvedených přístrojů a zařízení a tyto funkce plně využívají²⁰. Tato domněnka platí jak pro přístroje a zařízení pro rozmnožování, tak pro nosiče pro rozmnožování.

12 — Viz bod 35 odůvodnění směrnice 2001/29, jakož i rozsudky Stichting de Thuiskopie (EU:C:2011:397, bod 23), a Amazon.com International Sales a další (EU:C:2013:515, body 20 a 40).

13 — Viz rozsudek Amazon.com International Sales a další (EU:C:2013:515, bod 22).

14 — Tamtéž (bod 21).

15 — V tomto ohledu viz rozsudek ACI Adam a další (EU:C:2014:254, body 38 až 40), jakož i mé stanovisko v této věci (C-435/12, EU:C:2014:1).

16 — Viz rozsudek VG Wort a další (EU:C:2013:426, body 73 a 79).

17 — Viz bod 32 odůvodnění směrnice 2001/29, jakož i rozsudky Padawan (EU:C:2010:620, bod 36) a ACI Adam a další (EU:C:2014:254, bod 49).

18 — Viz rozsudek Padawan (EU:C:2010:620, bod 52).

19 — Tamtéž (body 53 a 54).

20 — Tamtéž (body 55 a 56).

36. Vzhledem k tomu, že není nijak zpochybňováno, že paměťové karty mobilních telefonů mohou být fyzickými osobami užívány jako nosiče pro rozmnožování děl nebo jiných předmětů ochrany, výběr poplatku za soukromé rozmnožování z těchto paměťových karet nelze tudíž považovat za protiprávní, pokud je tento poplatek skutečně vybírán od fyzických osob, které jsou jedinými osobami povinnými k jeho placení, pro jejich užívání pro soukromé účely²¹.

37. Z toho vyplývá, že primární či hlavní funkce paměťových karet mobilních telefonů nemůže být v tomto ohledu brána jako taková v úvahu. Konkrétně skutečnost, že rozmnožení pro soukromé užití není jednou z primárních či hlavních funkcí paměťových karet mobilních telefonů, za předpokladu, že toto tvrzení je prokázáno, nebrání jako taková výběru spravedlivé odměny z uvedených karet, pokud tyto karty mohou být k takovýmto účelům užívány.

38. V této souvislosti lze podotknout, že směrnice 2001/29 sice v bodě 38 svého odůvodnění uvádí, že je potřeba brát patřičný ohled na rozdíly mezi digitálním a analogovým soukromým rozmnožováním, neboť „[d]igitální soukromé rozmnožování má předpoklady k většímu rozšíření a má větší hospodářský dopad“, nijak však nerozlišuje podle primární či hlavní funkce nosičů pro rozmnožování, a to ani v případě analogových, ani v případě digitálních nosičů. Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 se naopak vztahuje na všechny nosiče bez rozdílu.

39. Lze tedy dospět k závěru, že čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nebrání právní úpravě členského státu, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, z paměťových karet mobilních telefonů za podmínky, že je zajištěna přiměřená rovnováha, kterou je třeba nalézt mezi různými kategoriemi nositelů práv a uživateli předmětů ochrany, a že tudíž existuje spojitost mezi tímto výběrem a předpokládaným užíváním uvedených karet k rozmnožování pro soukromé účely, přičemž primární či hlavní funkce uvedených karet nemá v tomto ohledu žádný vliv.

C – Ke koherenci dánské právní úpravy z hlediska cílů směrnice 2001/29

40. V bodě 31 odůvodnění směrnice 2001/29 se v podstatě uvádí, že rozdíly v právních úpravách členských států ohledně výjimek a omezení práv mají přímé záporné účinky na fungování vnitřního trhu a že by se mohly zvýraznit dalším rozvojem mezinárodního užívání děl. Bod 32 odůvodnění směrnice 2001/29 mimoto uvádí, že vyčerpávající výčet výjimek a omezení práva na rozmnožování, který tato směrnice stanoví, patřičně zohledňuje rozdílné právní tradice v členských státech, přičemž je zároveň zajištěno fungování vnitřního trhu. Upřesňuje též, že „členské státy by měly dospět k jednotnému používání těchto výjimek a omezení“.

41. Soudní dvůr v tomto ohledu rozhodl, že tento výčet výjimek „musí zajistit rovnováhu mezi právními tradicemi v členských státech a řádným fungováním vnitřního trhu“. Z toho především plyne, že členské státy mají sice možnost volby, zda tyto výjimky stanoví, či nikoli, a to v souladu se svými právními tradicemi, ale jakmile se rozhodly určitou výjimku stanovit, musí být tato výjimka uplatňována jednotně, „aby tak nemohla ohrozit cíle zajištění řádného fungování vnitřního trhu sledované směrnicí 2001/29“²².

42. Předkládajícímu soudu tudíž přísluší přezkoumat, zda volba učiněná dánským zákonodárcem, která spočívá ve výběru poplatku za soukromé rozmnožování z paměťových karet mobilních telefonů, nikoli však z takových nosičů, jako jsou MP3 přehrávače a iPody, může být považována za koherentní, tj. za nezpůsobitou zasáhnout do řádného fungování vnitřního trhu. I přesto se jeví příhodné poskytnout předkládajícímu soudu určité informace ohledně podmínek a rozsahu přezkumu, který má v tomto ohledu provést.

21 — Šestá otázka předkládajícího soudu, která se týká právě tohoto aspektu, bude zkoumána níže v bodě VI.

22 — Viz rozsudek ACI Adam a další (EU:C:2014:254, body 33 a 34).

43. V první řadě je zcela jasné, že členské státy, které se rozhodly zavést systém spravedlivé odměny, mají vzhledem k neexistenci jakýchkoli požadavků v tomto ohledu ve směrnici 2001/29 široký rozhodovací prostor při vymezení poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování této odměny, přičemž uvedený poplatek lze vybírat jak z přístrojů, které umožňují zhotovování rozmnoženin, tak například z nosičů určených k ukládání těchto rozmnoženin.

44. V projednávaném případě se dánský zákonodárce zcela oprávněně rozhodl pro výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, z několika nosičů zvukových nebo obrazových záznamů, z nichž lze zhotovit rozmnoženiny chráněných děl pro soukromé užití, od výrobců a dovozců.

45. Tento široký rozhodovací prostor členských států je však omezen jejich povinností zajistit, aby tato odměna byla přiměřená, tj. aby se při stanovení jejího způsobu, podrobností a výše zohlednila zejména újma, která by mohla nositelům práv vzniknout z důvodu rozmnožení jejich děl nebo předmětů ochrany²³.

46. Bod 38 odůvodnění směrnice 2001/29, který se zvláště týká výjimky z výlučného práva na rozmnožování zvukových, obrazových nebo audiovizuálních materiálů pro osobní užití, poskytuje určité informace ohledně některých skutečností, které mohou být vzaty v úvahu při zkoumání, jež je v tomto ohledu třeba provést, zejména o nutnosti rozlišovat mezi analogovým a digitálním soukromým rozmnožováním²⁴.

47. Z předkládacího rozhodnutí, jakož i z různých písemných a ústních vyjádření předložených Soudnímu dvoru přitom vyplývá, že systém spravedlivé odměny zavedený v Dánsku rozlišuje mezi různými nosiči nikoli podle jejich analogického či digitálního charakteru, ale patrně pouze podle toho, zda jsou výměnné (magnetofonové pásky, CD-ROM, DVD, paměťové karty mobilních telefonů) nebo zabudované do jiného zařízení nebo přístroje (MP3 přehrávače, iPody). Ze spisu mimoto nevyplývá, ani to nikdy nebylo tvrzeno, že tento rozdíl spočívá na relativním významu užívání různých nosičů pro rozmnožování děl nebo jiných předmětů ochrany, který je objektivně prokázán na základě statistických údajů, a na jejich příslušném hospodářském dopadu na nositele práv.

48. Nelze zajisté vyloučit, jak tvrdila finská vláda, že by rozdílné zacházení s paměťovými kartami mobilních telefonů mohlo být odůvodněno objektivním rozdílem spočívajícím zejména ve specifitě samotného nosiče, zvláštnostech jeho užívání nebo v hlavních znacích zavedeného systému odměny.

49. Systém odměny, který by vylučoval výběr poplatku za soukromé rozmnožování z počítačů, jež představují zařízení nebo přístroje pro digitální rozmnožování, by tak mohl být, jak tvrdila finská vláda, ospravedlněn dvěma důvody. Zprv by mohl být odůvodněn skutečností, že nosiče, které mohou být s uvedenými počítači používány ke zhotovování rozmnoženin pro soukromé účely, samy uvedenému poplatku podléhají. Zadruhé by mohl být odůvodněn skutečností, že může být obtížné, či dokonce nemožné rozlišovat mezi užíváním počítačů pro soukromé účely a jejich užíváním pro podnikatelské účely, a tudíž splnit požadavky plynoucí z judikatury Padawan²⁵.

23 — Podle bodu 35 odůvodnění směrnice 2001/29, jak jej vykládá Soudní dvůr.

24 — Z tohoto hlediska lze zdůraznit, že dochází k určité technologické konvergenci u velkokapacitních pamětí zabudovaných do různých digitálních nosičů, neboť pevné disky nejnovějších typů počítačů [tzv. SSD disky (Solid State Drive)] jsou například složeny z několika obvodů flash pamětí (EEPROM neboli Electrically-erasable programmable read-only memory), stejně jako paměťové karty mobilních telefonů a stejně jako hlavní digitální přehrávače typu iPodů.

25 — EU:C:2010:620, bod 52. K tomuto aspektu daného problému viz níže přezkum šesté otázky.

50. Systém spravedlivé odměny, který stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování uvedené odměny, pouze z výměnných nosičů pro rozmnožování, avšak tento výběr vylučuje u nevýměnných nosičů zabudovaných do přístrojů nebo zařízení, nelze však považovat za slučitelný s cíli směrnice 2001/29, ani za způsobilý ke splnění povinnosti členských států dosáhnout určitého výsledku.

51. Ve věci v původním řízení se poplatek za soukromé rozmnožování vybírá ze všech nosičů pro rozmnožování, s výjimkou nosičů zabudovaných do určitých přístrojů a zařízení, jako jsou MP3 přehrávače a jiné iPody, které jsou speciálně navrženy pro přehrávání zvukových nebo obrazových děl, a lze se u nich oprávněně domnívat, že jsou-li nabyty soukromými osobami, budou užívány hlavně nebo výlučně jako nosiče pro rozmnožování pro soukromé účely.

52. Bude-li na poplatek za soukromé rozmnožování stanovený dánskou právní úpravou nahlíženo z této perspektivy, je obtížné dospět *prima facie* k závěru, že je tento poplatek způsobilý k uskutečnění cíle sledovaného čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29, jímž je zajistit nositelům práv spravedlivou odměnu, která je přiměřená a účinná ve vztahu k možné újmě vznikající nositelům práv v důsledku rozmnožení jejich děl nebo předmětů ochrany, při současném omezení zásahů do řádného fungování vnitřního trhu a podpoře rozvoje informační společnosti v Evropské unii. Podpůrně lze uvést, že nezohlednění nevýměnných nosičů pro rozmnožování není podle všeho slučitelné ani s povinnostmi členských států brát patřičný ohled zvláště na technologický rozvoj, a to zejména ve vztahu k soukromému digitálnímu rozmnožování²⁶.

53. Závěrem navrhuji, aby Soudní dvůr rozhodl, že směrnice 2001/29 musí být vykládána v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, z výměnných nosičů pro rozmnožování, jako jsou paměťové karty mobilních telefonů, a zároveň tento výběr vylučuje u nevýměnných nosičů zabudovaných do přístrojů nebo zařízení speciálně navržených a především používaných jako nosiče pro rozmnožování pro soukromé účely, aniž je toto vyloučení objektivně odůvodněno. Je na předkládajícím soudu, aby případné objektivní důvody tohoto vyloučení posoudil a vyvodil z tohoto posouzení patřičné závěry.

VI – K obecným aspektům režimu poplatku za soukromé rozmnožování (první až třetí otázka)

54. Jak jsem již zdůraznil, první tři otázky předkládajícího soudu poukazují na různé velmi obecné problémy související s režimem poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, přičemž si předkládající soud klade zejména otázku, jaký má na výběr poplatku za soukromé rozmnožování vliv zdroj, z něhož jsou rozmnoženiny zhotoveny, přičemž rozlišuje několik hypotéz (první otázka), existence účinných opatření technologické ochrany (druhá otázka) nebo rozsah vzniklé újmy (třetí otázka).

55. V rámci první otázky rozlišuje předkládající soud případy rozmnoženin zhotovených ze souborů, k jejichž užívání bylo uděleno svolení, podle toho, zda byla za uvedené svolení poskytnuta úplata, či nikoli [první otázka písm. a) a písm. b)]. Dále rozlišuje rozmnoženiny zhotovené ze souborů uložených na různých nosičích (CD-ROM, DVD, MP3 přehrávače, počítače), podle toho, zda jsou chráněny účinnými technologickými prostředky, či nikoli [první otázka písm. c) a písm. d) a druhá otázka]. Konečně zmiňuje rozmnoženiny zhotovené ze souborů uložených na nosičích, jejichž vlastníky jsou třetí osoby [první otázka písm. e)], rozmnoženiny zhotovené z neoprávněných zdrojů pocházejících především z internetu [první otázka písm. f)] a rozmnoženiny jinak zhotovené z oprávněných zdrojů [první otázka písm. g)].

26 — Viz body 5 a 39 odůvodnění směrnice 2001/29.

56. Na tomto místě je nutno podotknout, že Soudní dvůr již měl příležitost se vyjádřit k různým případům uvedeným v první otázce pod písm. c) a d)²⁷, jakož i pod písm. f)²⁸, a alespoň částečně v první otázce pod písm. a) a b)²⁹.

A – K vlivu svolení k rozmnožování za úplatu nebo bez úplaty [první otázka písm. a) a písm. b)]

57. V rámci první otázky pod písm. a) a b) se předkládající soud táže, zda musí být směrnice 2001/29 vykládána v tom smyslu, že právní úprava členského státu může stanovit výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, z rozmnoženin pro soukromé účely, k nimž nositelé práv udělili svolení, a to případně za úplatu.

58. Soudní dvůr v rozsudku VG Wort a další³⁰ v obecných rysech rozhodl, že v rámci výjimky nebo omezení podle čl. 5 odst. 2 nebo 3 směrnice 2001/29 nemá případný úkon, kterým nositel práv udělil svolení k rozmnožování svého díla nebo jiného předmětu ochrany, žádný vliv na spravedlivou odměnu.

59. Soudní dvůr se však v uvedeném rozsudku vyjádřil pouze k vlivu udělení svolení na spravedlivou odměnu, nikoli k vlivu udělení svolení s případným poskytnutím úplaty, nebo konkrétně k vlivu udělení svolení za úplatu nebo jasně zahrnujícího spravedlivou odměnu ve smyslu čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29, což je případ, na který výslovně poukazuje předkládající soud v první otázce pod písm. a). Soudní dvůr neměl dosud v širším rozsahu příležitost se vyjádřit k tomu, jaký vliv na výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, mohou mít licenční smlouvy na užívání díla, které byly uzavřeny za úplatu mezi nositeli práv a uživateli, zejména licence na užívání a rozmnožování sborů děl oprávněně nabytých v obchodě, na legálních platformách určených ke stahování, na které konkrétně poukazuje předkládací rozhodnutí.

60. V tomto ohledu je třeba uvést, že bod 35 odůvodnění směrnice 2001/29 uvádí, že „[v] případech, kdy nositelé práv již získali platbu v jiné formě, například jako součást licenčního poplatku, nemusí přicházet žádná zvláštní nebo samostatná platba v úvahu“.

61. Z tohoto bodu odůvodnění by mohlo být vyvozováno, že směrnice 2001/29 ponechává na členských státech, aby rozhodly, zda je vhodné předejít jakékoli nadměrné kompenzaci, teda aby zajistily, že se uživatelé neocitnou v situaci, kdy musí poplatek za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, platit dvakrát, a to prvně při legálním nabytí souborů obsahujících díla v obchodě a podruhé při nabytí nosičů pro rozmnožování, k čemuž by patrně mohlo docházet ve věci v původním řízení.

62. Použití modálního slovesa³¹, a především nedostatek jakéhokoli upřesnění a výslovného ustanovení ve směrnici 2001/29, by totiž mohlo svědčit o uznání nejen co nejširší volnosti členských států v tomto ohledu, ale i o naprosté diskreční pravomoci.

27 — Rozsudek VG Wort a další (EU:C:2013:426, body 48 až 58).

28 — Rozsudek ACI Adam a další (C-435/12, EU:C:2014:254, body 20 až 58).

29 — Rozsudek VG Wort a další (EU:C:2013:426, body 30 až 40).

30 — EU:C:2013:426, bod 2 výroku.

31 — Takto alespoň chápou bod 35 odůvodnění směrnice 2001/29, navzdory rozdílům, které lze spatřovat mezi jednotlivými jazykovými verzemi. Viz např. znění španělské („puede ocurrir que no haya que efectuar un pago específico o por separado“), německé („kann gegebenenfalls keine spezifische oder getrennte Zahlung fällig sein“) nebo francouzské („un paiement spécifique ou séparé pourrait ne pas être dû“) a znění anglické („no specific or separate payment may be due“) nebo italské („ciò non può comportare un pagamento specifico o a parte“).

63. Takovýto výklad směrnice 2001/29 však nelze podle mého názoru přijmout, neboť by byl v rozporu s cíli, které tato směrnice sleduje. Konkrétně by zasáhl do samotného principu spravedlivé odměny, která je určena k přiměřené náhradě újmy vzniklé nositelům práv z důvodu rozmnoženin pro soukromé účely. V širším smyslu by tento výklad byl v rozporu s požadavkem nalezení spravedlivé rovnováhy mezi dotčenými právy a zájmy, který předpokládá, že spravedlivá odměna představuje protihodnotu za tuto újmu a bude patřičně vypočtena a vybrána.

64. V této souvislosti je třeba připomenout, že bod 45 odůvodnění směrnice 2001/29 uvádí, že „[v]ýjimky a omezení uvedené v čl. 5 odst. 2, 3 a 4 [směrnice 2001/29] by [...] neměly bránit vymezení smluvních vztahů navržených k zajištění spravedlivé odměny pro nositele práv, pokud to povolují vnitrostátní právní předpisy“.

65. Za více či méně pravděpodobného předpokladu, že by mohlo být prokázáno, že nositelé práv udělili specificky k rozmnožování chráněných děl pro soukromé účely svolení a že za toto svolení byla poskytnuta úplata nebo jakákoli jiná rovnocenná spravedlivá odměna, takové rozmnožení nemůže vést k výběru dodatečné spravedlivé odměny³².

66. Zavedení systému poplatku za soukromé rozmnožování k financování spravedlivé odměny podle čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29, který zajistí, aby tento poplatek nebyl vybírán z rozmnoženin pro soukromé účely, které byly zhotoveny ze souborů, k jejichž soukromému rozmnožení bylo uděleno svolení za poskytnutí úplaty rovnocenné spravedlivé odměně, sice zcela zjevně vede ke značným a velmi konkrétním praktickým obtížím, především pokud je uvedený poplatek vybírán z nosičů pro rozmnožování od jejich výrobců a dovozců, jako je tomu ve věci v původním řízení, na základě domněnky užívání uvedených nosičů fyzickými osobami pro soukromé účely³³.

67. Tyto praktické podmínky však nemohou za podmínek uvedených v bodě 66 tohoto stanoviska odůvodnit výběr dvojí spravedlivé odměny³⁴. Naopak členským státům přísluší, aby v rámci svých teritoriálních pravomocí stanovily zejména možnost všech fyzických osob, které musely uhradit dvojí spravedlivou odměnu za rozmnožování chráněného díla pro soukromé účely, požádat o její vrácení a jejího vrácení dosáhnout.

68. Z předchozích úvah vyplývá, že směrnice 2001/29 musí být vykládána v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny podle čl. 5 odst. 2 písm. b) uvedené směrnice, z rozmnoženin pro soukromé užití, k jejichž zhotovení bylo specificky uděleno svolení nositeli práv a za něž byla z tohoto důvodu poskytnuta úplata nebo jakákoli jiná forma spravedlivé odměny.

32 — Lze podotknout, že na výzvu Komise, která ve sdělení ze dne 24. května 2011, nadepsaném „*Jednotný trh práv duševního vlastnictví – Podpora kreativity a inovací za účelem zajištění hospodářského růstu, vysoce kvalitních pracovních míst a prvotřídních výrobků a služeb v Evropě*“ [COM(2011)287 final, bod 3.3.4)], vyjádřila svůj záměr jmenovat nezávislého mediátora na vysoké úrovni, jehož úkolem bude umožnit zúčastněným stranám dohodnout se na určitých aspektech poplatku pro soukromé rozmnožování, vydal A.Vitorino doporučení, z nichž se jedno týká právě této otázky. V prvním ze svých doporučení totiž navrhuje, aby bylo jasné uznáno, že soukromé rozmnožení děl nabytých v rámci internetových služeb, a tedy na základě licence nositelů práv, nezpůsobují nositelům práv žádnou újmu, a tudíž nevedou k žádné odměně ve formě poplatku za soukromé rozmnožování (viz zejména s. 6 až 8). Viz dokument nadepsaný „*Recommendations resulting from the Mediation on Private Copying and Reprography Levies*“ na internetové adrese http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/levy_reform/130131_levies-vitorino-recommendations_en.pdf.

33 — Otázka, která bude podrobněji zkoumána níže v hlavě VI.

34 — Je třeba poznamenat, že Soudní dvůr již konkretizoval myšlenku, že směrnice 2001/29 brání jakékoli dvojí platbě spravedlivé odměny a může založit povinnost jejího vrácení, zejména v rozsudku Amazon.com International Sales a další (EU:C:2013:515, bod 65). V uvedeném rozsudku totiž rozhodl, že osoba, která musela zaplatit poplatek za soukromé rozmnožování z nosiče pro rozmnožování, který byl použit v jednom členském státě, ale zakoupen na internetu v jiném členském státě, musí mít možnost požádat o vrácení poplatku případně zaplaceného ve druhém členském státě a tohoto vrácení dosáhnout.

B – K vlivu prostředků technologické ochrany [první otázka písm. c) a písm. d) a druhá otázka])

69. První otázkou pod písm. c) a d) se předkládající soud táže, zda musí být směrnice 2001/29 vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny stanovené v jejím čl. 5 odst. 2 písm. b), ze soukromých rozmnoženin souborů chráněných děl podle toho, zda jsou tyto soubory chráněny účinnými technologickými prostředky, či nikoli. Druhou otázkou se dále táže, jakým způsobem musí právní předpisy členského státu týkající se spravedlivé odměny podle čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 zohledňovat účinné technologické prostředky uvedené v článku 6 této směrnice.

70. Soudní dvůr v rozsudku VG Wort a další³⁵ nejprve uvedl, že účelem technologických prostředků uvedených v čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 je omezit úkony, ke kterým nebylo uděleno svolení nositelů práv, tzn. zajistit řádné uplatňování tohoto ustanovení, a zabránit tak úkonům, které by nebyly v souladu se striktními podmínkami upravenými v uvedeném ustanovení.

71. Dále v podstatě rozhodl, že ani skutečnost, že členský stát neomezil úkony, ke kterým nebylo uděleno svolení nositelů práv, a tím nezajistil správné uplatňování výjimky pro soukromé rozmnožování, kterou zavedl³⁶, ani skutečnost, že uvedení nositelé práv nepoužili dobrovolné ochranné technologické prostředky³⁷, nemohou mít za následek to, že se podmínka spravedlivé odměny stanovená v čl. 5 odst. 2 písm. b) této směrnice neuplatní.

72. Z výše uvedeného rozsudku tak vyplývá, že směrnice 2001/29 musí být vykládána v tom smyslu, že dovoluje výběr poplatku za soukromé rozmnožování nezávisle na tom, zda nositelé práv použili účinná opatření pro technologickou ochranu, což podává odpověď přinejmenším na první otázku předkládajícího soudu pod písm. c) a d).

73. Z toho konkrétně vyplývá, že skutečnost, že nositelé práv použili s cílem zabránit každému nepovolenému užívání svých chráněných děl dostupná účinná opatření pro technologickou ochranu nebo že tato opatření nepoužili, nemá vliv na povinnost zajistit nositelům práv na základě čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 spravedlivou odměnu za rozmnoženiny jejich děl zhotovené k soukromým účelům. Spravedlivá odměna a účinná opatření pro technologickou ochranu mohou tudíž bez problémů koexistovat, přičemž použití těchto opatření má případně vliv pouze na výši spravedlivé odměny, tzn. na její výpočet a její částku³⁸.

74. Druhá otázka předkládajícího soudu se však týká právě tohoto vlivu.

75. V tomto ohledu je nutno podotknout, že směrnice 2001/29 ukládá členským státům povinnost, aby při uplatňování výjimky pro soukromé rozmnožování braly patřičný ohled na technologický a hospodářský rozvoj, a to zejména ve vztahu k soukromému digitálnímu rozmnožování a systémům odměn, pokud jsou k dispozici účinná opatření pro technologickou ochranu³⁹.

76. Směrnice 2001/29 sice odkazuje na nutnost brát ohled na technologické prostředky při uplatňování spravedlivé odměny⁴⁰ nebo brát ohled na spravedlivou odměnu v rámci využití technologických prostředků⁴¹, avšak neposkytuje ani v jednom z uvedených případů žádné upřesnění, co toto zohlednění konkrétně znamená.

35 — EU:C:2013:426, bod 51. Viz též rozsudek ACI Adam a další (EU:C:2014:254, bod 43).

36 — Viz rozsudky VG Wort a další (EU:C:2013:426, body 52 až 54) a ACI Adam a další (EU:C:2014:254, bod 44).

37 — Viz rozsudek VG Wort a další (EU:C:2013:426, body 55 až 57).

38 — V tomto smyslu viz též stanovisko generální advokátky E. Sharpston ve věci VG Wort a další (C-457/11 až C-460/11, EU:C:2013:34, bod 95).

39 — Viz body 5 a 39 odůvodnění směrnice 2001/29.

40 — Viz body 35 a 39 odůvodnění.

41 — Viz bod 52 odůvodnění.

77. Z toho plyne, že členské státy mají rozhodovací prostor při určení způsobu a rozsahu tohoto zohlednění při současném dodržení cílů směrnice 2001/29 a v širším smyslu unijního práva, jak zdůraznila generální advokátka E. Sharpston ve stanovisku ve věci VG Wort a další⁴².

78. Soudnímu dvoru v tomto ohledu nepřísluší, aby předkládajícímu soudu sdělil, jakým způsobem má být tento požadavek členskými státy konkrétně uplatňován, jak navrhuje jeho druhá otázka. Nanejvýš mu může poskytnout několik informací, které mu případně umožní určit, zda jsou způsoby, jakými je toto zohlednění provedeno ve vnitrostátním právu a konkrétně uplatňováno, slučitelné se směrnicí 2001/29, což je přezkum, který přísluší provést pouze předkládajícímu soudu.

79. Mám tedy za to, že kromě závěrů navržených v bodě 72 tohoto stanoviska není důvodné podat na druhou otázku předkládajícího soudu zvláštní odpověď.

80. Navrhuji tedy, aby Soudní dvůr rozhodl, že směrnice 2001/29 musí být vykládána v tom smyslu, že použití ani nepoužití účinných opatření pro technologickou ochranu souborů chráněných děl nemá vliv na výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny podle čl. 5 odst. 2 písm. b) uvedené směrnice.

C – K vlivu zdroje soukromé rozmnoženiny [první otázka písm. e) až g)]

81. První otázkou pod písm. e) až g) se předkládající soud táže, zda musí být směrnice 2001/29 vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování z rozmnoženin pro soukromé užití, které byly zhotoveny ze zdrojů náležejících třetím osobám [první otázka písm. e)], z neoprávněných zdrojů [první otázka písm. f)] a z oprávněných zdrojů [první otázka písm. g)].

82. V rozsudku ACI Adam a další⁴³ Soudní dvůr rozhodl, že vnitrostátní právní úprava, která situaci, kdy zdroj, z něhož je rozmnoženina pro soukromé užití pořízena, je oprávněný, neodlišuje od situace, kdy je tento zdroj neoprávněný, není slučitelná s čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29. Na první otázku pod písm. f) lze tedy odpovědět odkazem na uvedený rozsudek, a konkrétně na bod 1 jeho výroku.

83. Naproti tomu je pro Soudní dvůr obtížné poskytnout předkládajícímu soudu užitečnou a podrobnou odpověď na první otázku pod písm. g), neboť předkládající soud neposkytuje žádné informace o situacích, na něž se tato otázka vztahuje.

84. Předkládající soud totiž nijak neupřesňuje, co se má rozumět výrazy „oprávněně zhotovené rozmnoženiny souborů“, „legální zdroje“ nebo „bez licence“, na které poukazuje. Zejména neuvádí, za jakých okolností nebo za jakých podmínek mohou být takové soubory nabyty, užívány a případně rozmnoženy. Není tedy možné určit, zda by jejich rozmnoženiny pro soukromé účely mohly způsobit nositelům práv újmu, a tudíž odůvodnit výběr spravedlivé odměny ve smyslu výše připomenutých zásad, které Soudní dvůr vytyčil zejména v rozsudcích Padawan⁴⁴ a Stichting de Thuiskopie⁴⁵.

85. Za těchto podmínek nelze ze stejných důvodů podat odpověď na tuto otázku na základě výkladu *a contrario* rozsudku ACI Adam a další⁴⁶. Pouhá okolnost, že soubory rozmnožené pro soukromé účely nejsou protiprávní, ve smyslu tohoto rozsudku, nestačí k učinění závěru, že mohou vést k výběru spravedlivé odměny.

42 — EU:C:2013:34, bod 104.

43 — EU:C:2014:254.

44 — EU:C:2010:620.

45 — EU:C:2011:397.

46 — EU:C:2014:254.

86. Zbývá přezkoumat první otázku pod písm. e), týkající se rozmnoženin pro soukromé užití, které byly zhotoveny ze zdrojů náležejících třetím osobám.

87. Nejprve je třeba podotknout, že se tato otázka, na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, netýká situace, kdy určitá soba pověří rozmnožením chráněných děl pro soukromé účely na svůj účet třetí osobu⁴⁷. Ze samotného znění této otázky naopak jasně vyplývá, že se týká situací, kdy určitá osoba zhotoví rozmnoženiny děl nebo předmětů ochrany ze zdrojů „náležejících“ třetí osobě, tzn. v zásadě z CD-ROMů nebo DVD, které jsou a nadále zůstávají vlastnictvím třetí osoby, nebo ze souborů chráněných děl, k nimž je držitelem licencí k užívání jiná osoba než osoba zhotovující rozmnoženinu pro soukromé účely.

88. Pokud by se připustilo, a v rozsahu, v němž by bylo připuštěno, že se první otázka pod písm. e) i první otázka pod písm. f) týkají podobných situací, připadalo by z tohoto hlediska v úvahu podat na ně stejnou odpověď.

89. Bylo by tak možno uvést, že rozmnoženiny zhotovené ze souborů uložených na DVD, CD-ROMech, v MP3 přehrávačích nebo též v počítačích – čímž přebírám výčet uvedený předkládajícím soudem – které náleží třetím osobám, lze v zásadě zcela přirovnat k rozmnoženinám zhotoveným z děl, která byla protiprávně dána do oběhu na internetu⁴⁸.

90. Osoby, které zhotovují takovéto rozmnoženiny, nejsou v uvedených případech vlastníky (u hmotných předmětů, jako jsou CD-ROMy a DVD) nebo držiteli licencí k užívání (u nehmotných předmětů, jako jsou soubory legálně stažené ze stránek internetových obchodů) zdrojů těchto rozmnoženin, takže rozmnoženiny zhotovené za takovýchto podmínek nemohou být v žádném případě považovány za rozmnoženiny pro soukromé účely.

91. Takovéto přirovnání však není zcela jednoznačné.

92. Na jedné straně nelze popírat, že zpřístupnění chráněných děl na internetu („uploading“), bez svolení nositelů práv, která jsou volně přístupná neurčitému a neomezenému počtu osob, není přirovnatelné k zapůjčení jednoho či více CD-ROMů nebo DVD v soukromém rodinném či přátelském kruhu, každopádně omezeném. Nelze popírat ani to, že rozmnoženiny zhotovené ze souborů volně dostupných na internetu („downloading“) nejsou přirovnatelné k rozmnoženinám zhotoveným z jednoho či více CD-ROMů nebo DVD zapůjčených příbuznými, přáteli nebo pouhými známými.

93. Na druhé straně nelze opomíjet, že zapůjčení přístrojů nebo zařízení vybavených velkokapacitní pamětí (počítače, pevné disky, MP3 přehrávače či jiné iPody nebo velkokapacitní paměťové karty), které obsahují soubory chráněných děl, a rozmnožení uvedených souborů třetími osobami, tj. osobami, které nejsou držiteli licencí k užívání souborů, které tyto přístroje nebo zařízení obsahují, představují mezistupně, které nejsou přirovnatelné ani k jednomu („uploading“ nebo „downloading“ na internetu) ani druhému (půjčování a rozmnožování hmotných nosičů v soukromé oblasti) ze dvou výše uvedených případů.

94. Jinými slovy řečeno, na otázku předkládajícího soudu nelze podle všeho podat jednu a tutéž odpověď a je třeba činit určité rozdíly a upřesnění zejména v závislosti na zdrojích rozmnoženin a situacích, kdy k rozmnožování dochází.

47 — Je třeba uvést, že ačkoli čl. 12 odst. 1 vyhlášky č. 202 dovoluje „nechat zhotovit“ rozmnoženiny, odstavec 4 uvedeného článku tuto možnost značně omezuje tím, že vylučuje možnost využít služeb jiné osoby ke zhotovování rozmnoženin zejména děl hudebních, filmových nebo literárních.

48 — Podle výrazu použitého Soudním dvorem v rozsudku ACI Adam a další (EU:C:2014:254, bod 35).

95. Po tomto upřesnění se však zdá, že dánská právní úprava obsahuje v tomto ohledu určité odpovědi. Článek 12 odst. 1 vyhlášky č. 202 dovoluje pouze „jednotlivé“ rozmnoženiny děl k soukromému užití, které nelze užívat k jiným účelům. Dánská právní úprava tím, že se vztahuje pouze na jednotlivé rozmnoženiny, patrně rozlišuje mezi ojedinělými omezenými rozmnoženinami děl, které by spadaly pod rozmnožování pro soukromé účely, a masovými mnohočetnými rozmnoženinami děl, které pod soukromé rozmnožování nespádají. Článek 12 odst. 3 vyhlášky č. 202 výslovně stanoví, že „není bez souhlasu autora dovoleno zhotovovat rozmnoženiny v digitální podobě na základě rozmnoženiny, která byla zapůjčena nebo pronajata“. Dánská právní úprava tak podle všeho vylučuje rozmnoženiny zhotovené z rozmnoženin náležejících třetím osobám, avšak neupřesňuje, zda se jedná o třetí osoby jednající jako podnikatelé, nebo o všechny třetí osoby, včetně příbuzných, přátel nebo známých jednajících v soukromé sféře.

96. Je každopádně na předkládajícím soudu, který je jako jediný oprávněn vykládat vnitrostátní právo, aby určil, co je třeba rozumět pojmy „jednotlivé rozmnoženiny“ a „zapůjčená rozmnoženina“, přičemž je třeba upřesnit, že předkládající soud musí uvedené vnitrostátní právo vykládat ve světle směrnice 2001/29 a přezkoumat jednotlivé vyjmenované případy na základě výše připomenutých zásad, které Soudní dvůr vytýčil v rozsudcích Padawan⁴⁹ a Stichting de Thuiskopie⁵⁰, a s přihlédnutím k ustanovení čl. 5 odst. 5 směrnice 2001/29.

D – K vlivu minimální újmy (třetí otázka)

97. Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda musí být směrnice 2001/29 vykládána v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, z rozmnoženin pro soukromé účely, které nositelům práv způsobují pouze minimální újmu. V tomto ohledu si předkládající soud konkrétně klade otázku, co je třeba rozumět tím, co je uvedeno v bodě 35 odůvodnění směrnice 2001/29.

98. Směrnice 2001/29 v bodě 35 svého odůvodnění zmiňuje možnost členských států stanovit, že v určitých situacích, kdy je újma způsobena nositelům práv minimální, nebude vybírána spravedlivá odměna, aniž vymezuje, o které případy se jedná či která kritéria umožňují prokázat minimální charakter újmy⁵¹.

99. Z toho lze dovodit, že členské státy, které se rozhodly stanovit výjimku pro soukromé rozmnožování, mají co nejširší rozhodovací prostor při přijímání ustanovení, jež se odchyľují od výběru spravedlivé odměny v případě minimální újmy, přičemž je třeba upřesnit, že se každopádně jedná o pouhou možnost, a nikoli o povinnost. Za těchto okolností nelze členskému státu vytýkat, že takovouto odchylku neupravil.

100. Skutečnost, že soukromá rozmnoženina na paměťových kartách mobilních telefonů představuje pouze minimální újmu pro nositele práv za předpokladu, že je prokázána, tedy není v zásadě s to bránit sama o sobě výběru poplatku za soukromé rozmnožování členským státem z uvedených paměťových karet.

101. Navrhují tedy, aby Soudní dvůr rozhodl, že směrnice 2001/29 musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, z rozmnoženin pro soukromé účely, které nositelům práv způsobují pouze minimální újmu.

49 — EU:C:2010:620.

50 — EU:C:2011:397.

51 — Přípravné práce na směrnici 2001/29 neposkytují více informací. Soudní dvůr neměl dosud skutečně příležitost rozhodnout o této otázce, přestože na „minimální újmu“ odkazuje v bodech 39 a 46 rozsudku Padawan (EU:C:2010:620).

VII – Ke způsobům výběru poplatku za soukromé rozmnožování (šestá otázka)

102. Šestá otázka předkládajícího soudu obsahuje několik podotázek, které jsou úzce provázány a všechny se týkají způsobů výběru poplatku za soukromé rozmnožování určeného k financování spravedlivé odměny podle čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29.

103. Předkládající soud si zaprvé klade zásadní otázku [šestá otázka písm. a)], zda musí být směrnice 2001/29 v podstatě vykládána v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která stanoví bezpodmínečnou povinnost výrobců nebo dovozců paměťových karet mobilních telefonů uhradit poplatek za soukromé rozmnožování z těchto karet, tedy tak, že ti, kdo uvedené karty prodávají podnikatelům, nejsou schopni vědět, zda tito podnikatelé uvedené karty dále prodávají fyzickým osobám-nepodnikatelům, nebo podnikatelům.

104. Dále si předkládající soud klade v podstatě otázku, jak a do jaké míry by se odpověď na tuto zásadní otázku lišila, kdyby takováto povinnost nebyla v určitých případech bezpodmínečná [šestá otázka písm. b) a c)]. Zvažuje tak různé hypotézy, kdy by výrobce, dovozce nebo distributor nemuseli poplatek za soukromé rozmnožování platit nebo kdy by mohli dosáhnout vrácení poplatku za soukromé rozmnožování, jenž byl zaplacen v případě, že paměťové karty byly prodány k podnikatelskému užití, za určitých okolností, určitých podmínek a určitými způsoby, které předkládající soud vyjmenovává.

105. Z judikatury Soudního dvora připomenuté v bodech 23 až 32 tohoto stanoviska, a zejména z rozsudku Padawan⁵², vyplývá, že vnitrostátní právní úprava, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny podle čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29, z nosičů pro rozmnožování je s požadavky přiměřené rovnováhy slučitelná pouze tehdy, když uvedené nosiče mohou být používány pro účely soukromého rozmnožování, existuje-li nezbytná spojitost mezi uplatněním zmíněného poplatku na uvedené nosiče a jejich používáním pro účely soukromého rozmnožování.

106. Z toho vyplývá, že poplatek za soukromé rozmnožování, který je vybírán od výrobců a dovozců nosičů pro rozmnožování, jako je tomu ve věci v původním řízení, aniž je bráno v úvahu postavení osob, které jsou jejich konečnými nabyvateli, nebo užívání těchto nosičů, a konkrétně aniž se případy, kdy jsou tyto nosiče nabyty fyzickými osobami za účelem soukromého rozmnožování, odlišují od případů, kdy jsou nabyty jinými osobami za účely zjevně odlišnými od soukromého rozmnožování, není slučitelný s čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29.

107. V tomtéž rozsudku Padawan⁵³ Soudní dvůr sice uznal, že vzhledem k praktickým obtížím souvisejícím s identifikací soukromých uživatelů a s tím, aby jim byla uložena povinnost poskytnout nositelům práv náhradu za újmu, která jim byla rozmnožením pro soukromé účely způsobena, jsou členské státy pro účely financování spravedlivé odměny oprávněny zavést poplatek za soukromé rozmnožování k tíži jiných osob než soukromých uživatelů, pokud tyto osoby mohou přenést zátěž spojenou s tímto poplatkem na uvedené soukromé uživatele.

108. Za těchto podmínek nelze zcela vyloučit, že by vnitrostátní právní úprava, která stejně jako ta, která je dotčena ve sporu v původním řízení, stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, z nosičů pro rozmnožování od výrobců a dovozců těchto nosičů, mohla splňovat požadavek přiměřené rovnováhy, kterou je třeba nalézt mezi zájmy nositelů

52 — EU:C:2010:620, body 52 a 53.

53 — EU:C:2010:620, body 46 až 50. Viz též rozsudek Stichting de Thuiskopie (EU:C:2011:397, body 27 a 28).

práv a zájmy uživatelů předmětů ochrany, pokud uvedení výrobci a dovozci mají skutečně možnost přenést zátěž spojenou s tímto poplatkem na uživatele, kteří nabydou uvedené nosiče a užívají je pro soukromé rozmnožování, nebo pokud mohou dosáhnout vrácení tohoto poplatku, jsou-li uvedené nosiče nabyty za účely zjevně odlišnými od soukromého rozmnožování.

109. Předkládající soud však Soudnímu dvoru neposkytl žádné poznatky, které by mu umožnily přesně a podrobně určit, zda vnitrostátní právní úprava použitelná na spor v původním řízení zajišťuje, že poplatek za soukromé rozmnožování, který stanoví, hradí v konečném důsledku osoby, které jsou v zásadě povinny financovat spravedlivou odměnu vyžadovanou uvedeným čl. 5 odst. 2 písm. b), tj. v daném případě fyzické osoby, které nabydou nosiče pro rozmnožování s cílem zhotovit rozmnoženiny chráněných děl pro své soukromé užití.

110. Předkládací rozhodnutí se v tomto ohledu omezuje na citaci článku 39 vyhlášky č. 202, který stanoví, že každý, kdo pro komerční účely vyrábí nebo dováží zvukové nebo obrazové nosiče nebo jiná zařízení, na která může být zaznamenán zvuk nebo obraz, poskytne odměnu. Kromě různých hypotéz uvedených v samotné šesté otázce neobsahuje naproti tomu předkládací rozhodnutí žádný konkrétní a přesný údaj o okolnostech, kdy by výrobci, dovozci nebo distributoři mohli být případně osvobozeni od platby poplatku, ani o konkrétních způsobech, jak by případně mohli dosáhnout vrácení poplatku.

111. V každém případě však přísluší pouze předkládajícímu soudu, aby s ohledem na prvky výkladu směrnice 2001/29, které mu poskytne Soudní dvůr, posoudil, zda je vnitrostátní právní úprava slučitelná s požadavky směrnice 2001/29.

112. Navrhuji tedy, aby Soudní dvůr na šestou otázku předkládajícího soudu odpověděl tak, že rozhodne, že směrnice 2001/29 musí být vykládána v tom smyslu, že v zásadě nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčena ve sporu v původním řízení, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, z nosičů pro rozmnožování od výrobců a dovozců těchto nosičů, pokud uvedení výrobci a dovozci mohou skutečně přenést zátěž spojenou s tímto poplatkem na uživatele, kteří nabudou uvedené nosiče pro soukromé rozmnožování, nebo pokud mohou dosáhnout vrácení tohoto poplatku, jsou-li uvedené nosiče nabyty za účely zjevně odlišnými od soukromého rozmnožování. Je na předkládajícím soudu, aby tyto okolnosti posoudil a vyvodil z tohoto posouzení příslušné závěry.

VIII – Závěry

113. S ohledem na předchozí úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr odpověděl na otázky položené Østre Landsret následovně:

- „1) Článek 5 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nebrání právní úpravě členského státu, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, z pamětových karet mobilních telefonů, za podmínky, že je zajištěna přiměřená rovnováha, kterou je třeba nalézt mezi různými kategoriemi nositelů práv a uživatelů předmětů ochrany, a že tudíž existuje spojitost mezi tímto výběrem a předpokládaným užíváním uvedených karet k rozmnožování pro soukromé účely, přičemž primární či hlavní funkce uvedených karet nemá v tomto ohledu žádný vliv.

Směrnice 2001/29 však musí být vykládána v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, z výměnných nosičů pro rozmnožování, jako jsou paměťové karty mobilních telefonů,

a zároveň tento výběr vylučuje u nevýměnných nosičů zabudovaných do přístrojů nebo zařízení speciálně navržených a především používaných jako nosiče pro rozmnožování pro soukromé účely, aniž je toto vyloučení objektivně odůvodněno.

Je na předkládajícím soudu, aby případné objektivní důvody tohoto vyloučení posoudil a vyvodil z tohoto posouzení patřičné závěry.

- 2) Směrnice 2001/29 musí být vykládána v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny podle čl. 5 odst. 2 písm. b) uvedené směrnice, z rozmnoženin pro soukromé užití, které byly zhotoveny z neoprávněného zdroje, jakož i z rozmnoženin pro soukromé užití, k jejichž zhotovení bylo specificky uděleno svolení nositeli práv, a za něž byla z tohoto důvodu poskytnuta úplata nebo jakákoli jiná forma spravedlivé odměny.
- 3) Směrnice 2001/29 musí být vykládána v tom smyslu, že použití ani nepoužití účinných opatření pro technologickou ochranu souborů chráněných děl nemá vliv na výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny podle čl. 5 odst. 2 písm. b) této směrnice.
- 4) Směrnice 2001/29 musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, z rozmnoženin pro soukromé účely, které nositelům práv způsobují pouze minimální újmu.
- 5) Směrnice 2001/29 musí být vykládána v tom smyslu, že v zásadě nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčena ve sporu v původním řízení, která stanoví výběr poplatku za soukromé rozmnožování, jenž je určen k financování spravedlivé odměny, z nosičů pro rozmnožování od výrobců a dovozců těchto nosičů, pokud uvedení výrobci a dovozci mohou skutečně přenést zátěž spojenou s tímto poplatkem na uživatele, kteří nabudou uvedené nosiče pro soukromé rozmnožování, nebo pokud mohou dosáhnout vrácení tohoto poplatku, jsou-li uvedené nosiče nabyty za účely zjevně odlišnými od soukromého rozmnožování.

Je na předkládajícím soudu, aby tyto okolnosti posoudil a vyvodil z tohoto posouzení patřičné závěry.“